

# הכתר

לקט מאמרים לחיזוק הצניעות

גליון מס' 43

ק"ץ  
תשס"ט

תגובות ותרומויות ניתן לשלוח למערכת 'הכתר'  
ת.ד. 57375 ירושלים.  
הכוונות לא שמורות, מצוה לעצם, לתרגם ולהפיץ.

יזמקים פה עמדי לעורר על ענין מכאיב ומבהיל שטועים בו רבים... יש המנעים מלדבר בזה מטעמי צניעות. שמו שמים בדור פרוץ ויורד בכל העינים, בהלכה... ברוש גלי ולא יתבוששו, ולדבר בענין קדושה וצניעות זהו נגד הצניעות? היש לך הטעיית היצר גדולה מזו? (הגרי"א קטלר זצ"ל)

## הגאון רבי יהודה עדס שליט"א

ראש ישיבת קול יעקב  
(לקטים מדבריו - ירושלים - סבת תשס"ט)

להיות אמיתי עם עצמו ולהתעמק, אם באמת זו נקודה שולית וחיצונית א"כ מדוע זה בוחר לו כ"כ?

אדם ישאל את עצמו, את האמת הצרופה, עם מי אנחנו מדברים פה, האם הנושא הוא מה רוצה המנהל של בית יעקב או משהו אחר? הרי מדברים פה עם ה' יתברך, אלוהים של אלו שונא זימה, זהו הנושא כאן ואין נושא אחר. צריכים לדעת שבאנו לעוה"ז כדי לעבוד את ה' ית', באנו לעוה"ז להתרום, להתקרב אל ה', ולזה יש תנאים שאותם קבעה התורה הקדושה שניתנה ע"פ דעת חכמי תורה שבש"ס, וכשקמים גדולי ישראל וקובעים גדרים זה לא צריך להיות בתורת עול אלא בתורת דבר המשמח את הלב.

אני לא נכנס לגדרים המעשיים, זה לא המקצוע שלי, אבל יש לנו את הרב אלישיב שהוא פוסק הדור. יש כאלו שמנסים להגיד שהוא לא אמר, תנסונו שלי בביתו של הרב אלישיב במשך חמישים שנה רצופות ויותר, עד שהוא מוציא מפיו את המשפט "אסור ע"פ הלכה" זה לא פשוט בכלל. כמה וכמה נושאים ציבוריים היו וניגשנו אליו והוא לא היה מוכן להתם. שאסור, הוא אמר זה לא ברור בהלכה בשו"ע, זה שקילק דעת, וכאן הרב אלישיב אומר בצורה ברורה שזה אסור ע"פ הלכה.

בעדה"ת אנו מתפללים שבנות ישראל תזכנה להקים בתים ששחרה בהם שכינה, כדאי לדעת ששכינה שורה רק בתנאים מסוימים, כדאי לדעת שכשחורגים מהצניעות זה הרב שמכריח את השכינה מהבית, ואח"כ מתחילות בעיות עם ילדים וכד', זה לא פשוט בכלל. אבל צריך לדעת, ברגע שמתעוררים להתקרב לרצון ה' ית', מתחילה להישפך סיעתא דשמיא, כאו"א יודע שכל בת צריכה הרבה סיע"ד לבנות בית טוב ושהכל ילך בסדר, והכל תלוי בגישה הפנימית של הבת בגיל צעיר לכל התרבות שלה בחיים.

כאשר אחד מהגדולים פגש את הרב מפוניבז' ואמר לו אשריך שהחזרת עטרה ליושנה, השיב לו לא אני החזרת אלא שרה שניר, שבלעדיה לא היו בתים בישראל. צריך להתפלל לה' שתקום היום עוד שרה שניר שתחדש את כל המקוריות והאמיתיות, והרצון להתקרב לה' יתברך כפשוטו באמת. מה לעשות, אנחנו חיים בדור שבסמינרים יש מאות מחשבים והחומש הקטן מונח בצד. צריך לזכור שיעקר העיקרים זה התורה הקדושה.

אנחנו ממצאים בצרה גדולה מאד, המלחמות שלנו הן לא עם ממשלות הגיוניות אלא עם עם פרוץ ונבער, ומכל הצדדים מקיפים אותנו. מדברים אלינו, לבני הישיבות ולבנות בית יעקב, ה' יתברך דורש מאתנו יותר פנימיות. ה' ית' יעזור שמהכנס הזה יצא קידוש ה', ונזכה באמת להתקרב לרצונו יתברך אמן.

בסעיף הראשון בשו"ע כתוב "אל יבוש מפני המלעגים עליו", הסבא מנוברהרוק היה אומר, "חושבני שבאל לימוד מוסר א"א לקיים אפי" את הסעיף הראשון בשו"ע. אנחנו, היהדות החרדית, עומדים בלעג מתמיד של הסובבים אותנו, מרעיפים עלינו שאלות אין מספר, מדוע נצרכים לקיצוניות הזו, מדוע נזקקים לכל החומרות וכו'. מהו באמת כח העמידה שלנו בפני הלעג הזה?

כדי לענות על שאלה זו עלינו לשאול שאלה יסודית יותר, מדוע כל כך מפריע לסובבים אותנו שאנחנו מחמירים או מרקדקים, הרי איננו נכנסים לגבולם, איננו מבקשים מהם לעזור לנו להחמיר, א"כ מדוע הענין בווער בקרבם? התשובה האמיתית היא אחת ויחידה. אין אדם בעולם שלא יודע את האמת, אלא שלא מוכנים להתמודד עם הרצונות והכוחות כדי להיכסף אל האמת, וכדברי המאירי "האמת כבידה על כן מעטו נושאים". כאשר הסיבה שלנו פוגשת יהודי אמיתי, איש שמפחד מה' יתברך ועובד את בוראו, הדבר מעורר את המצפון הפנימי, יש אמת בעולם, והדרך היחידה להשקיע את המצפון הזה היא להפוך למתקפים וללעוג לאורחות חיינו. זוהי ההגנה של עצמם כלפי עצמם. הסיבה שלנו מתמרמרת וסובלת מהאמת שלנו. ברחוב ובסביבה שלנו - חוץ מחיצוניות אין שום דבר, אין שום תוכן.

עלינו לדעת כמה בכל זאת פגעה בנו הסיבה שלנו, בעולם התורני, במוסדות בית יעקב ובישיבות. צריך לדעת שה' יתברך מחבב את בנות ישראל שהולכות בדרך הצניעות, הוא נמצא איתן, אלו דברים ברורים כשמש. בנות אלו צריכות לצאת עם "ויגבה לבו בדרכי ה'", כל מה שהוא היפך הרחוב - בזה צריכים להתפאר ולהתנאות. אנחנו לא מתגוננים, אנחנו מתקפים. כבוד ה' והכבוד העצמי של בת ישראל הוא דוקא כמלבושים המנוגדים לאיירה שברחוב. מה יש ברחוב, אפס אפסים, וכי לרחוב כזה אנו סוגדים? הרי צריך להתייבש להתדמות לרחוב, הרחוב הוא מסוכן, הרחוב הוא פרוץ! בת ישראל צריכה להיות גאה, וברגע שהיא חוששת שהלבוש שלה דומה קצת לרחוב זה - צריך להחריד אותה, היא צריכה להופיע דוקא בחיפך מרחוב. אם ברחוב יש את הבגדים הצרים, מי לא מבין שרק רעיונות אפלים ושפלים מונחים בלבוש הזה, וכי כך נראו אבותינו, וכי כך נראו אמותינו?

ישנם המתחילים להתווכח על הגבול, עוד ס"מ, פחות ס"מ, צריך לדעת כלל אחד - מי שנבולי הוא מחוץ לגבול! אין גבולי, או כאן או שם. אנחנו ראינו שהבתים הגבוליים הבנים שלהם התקדמו ויצאו מחוץ לגבול. הגבוליות זה בעומק הנשמה, זה לא משהו חיצוני, כשהזו"ל אומרים שנגאלו ממצרים בזכות שלא שינו מלבושם, זה לא דבר חיצוני בכלל, זה בעומק הנשמה. אם אדם רוצה לרמות את עצמו - אין גבול, אדם צריך

### קריאת קודש מגדולי הדור שליט"א

ע"ה סיון תשס"ד

אל בנות ישראל הכשרות, אשריכן שקידשתן שם שמים ברכים בכך שביערתם את אלוהי הנכר אשר בקרבכם. ושמח לבנו על שעל ידי כך נשים רבות קבלו על עצמן לחזור למנהג ישראל מקדמת דנא, לכסות ראשן במטפחת ולא בפאה נכרית, כדי לצאת וידעו דעת כל הפוסקים. ויש בזה גדר וסייג להינצל ממכשול ע"ז

### וחיזוק גדרי הצניעות

באשר הפאות החדשות ברובן הגדול אינן לפי גדרי הצניעות.

ובודאי שנשים צדקניות מקפידות לכסות שערן היטב באופן שלא יראה השער חוצה כלל גם בביתן. ויש בזה סגולה נפלאה לזכות לבנים צדיקים תלמידי חכמים כמו שאמרו חז"ל על קמחית.

אשריכן שמעשיכן גורמים רושם גדול בשמים ומשפיעים ברכות וישועות לכלל ולפרט.

והננו לברך מקרב לב שתזוני לדורות ישראל מבורכים, לזרע ברך ה' מתוך בריאות גופא ונהורא מעליא.

באע"ה למען קדושת ישראל

שמואל אויערבאך

מיכל יהודה לפקוביץ

ניסים קרליץ

### מ"הגר"ש אויערבאך שליט"א

ב"ה, יום שנכפל בו כי טוב- אין טוב אלא תורה  
ערב תג השבועות זמן מתן תורתנו ה' תשס"ד

הן בעניי כבד פירסמתי מכבד בדבר הגדול והנשגב ביסוד קדושת וטהרת ישראל נועם וזון הצניעות בבנות ישראל בדבר הפירצה הגדולה בחומת קדושת הצניעות.

וכבר העדתי עדות נאמנה אשר כן היה דעתו ורצונו של אממיר"ר גאון ישראל זללה"ה אשר נשי ישראל יכסו ראשן במטפחת, וגם ראיתי בעיני עצרו הגדול של אממיר"ר זללה"ה על הפאה הי"כרית שנתפשטה בקרב שלומי אמוני ישראל, ד' ירחם.

והן עתה אשר זכינו להתעוררות גדולה בזה, ואשר יש בזה גם גדר למכשול של תקרובת עבודה זרה, ומיאוס של עבודה זרה ועובדיהם, וגם התיילה לדי' יתברך אשר זה גרם להתעוררות גדולה לחזור למנהג ישראל מקדמת דנא - להחזיר עשרת ראשינו של בית יעקב נשי ישראל, וחס ושלום לא לבוא לקרר ולעגן בדבר נשגב כזה באמתלאות שונות.

בנות ישראל, חזקו ואמצו ולא ליבוש מפני המלעיגים והמקררים, החזירו עטרת יופי הצניעות על ראשיכם: ותתברכו בשבע נחת דקדושה מבנינים ונבונתכם תוך בריות גופא ונועם ד' ותתברכו בזה ובבא בכל מכל כל.

הכתוב וחותם ביום ערב מתן תורתנו, לחיווקה וקיימה של המורה והיהדות ודת יהודית והטהרה והצניעות

שמואל בן אממיר"ר גאון ישראל מוה"ה שלמה זלמן זללה"ה אויערבאך

### מ"הגר"ג קרליץ שליט"א

כ"ה אדר ב' תשס"ה

באתי בזה לחזק ודי הנשים שהתחזקו לכסות ראשן בבגד ממש ולא בכיסוי העשו משערות אחרי שנתעוררו שאפשר להכשל בזה בכמה איסורים חמורים. וראויים לברכה והלוואי שירבו כמותן בישראל.

ניסים קרליץ

### הגה"צ רבי דן סגל שליט"א

אני מוכרח להגיד, שמעתי מהראש ישיבה ד' שלמה זלמן, לפני שלושים שנה, כשדברנו על פאה, הוא אמר לי אי כך: "לפני המינשים שנה, אם היתה אחת באה לירושלים עם פאה היו סוקלים אותה באבנים, ואז פאה... קש זה היה נראה, והיום... אצלי זה מאוס מאוד" כך תוד אמת.

### מ"הגר"ש וואזנר שליט"א

סיון תשנ"ו לפ"ק

ישמח ליבנו על אשר שמענו שנשים קבלו על עצמן לדקדק בצניעות, וחזרו למנהג ישראל מקדמת דנא, לכסות ראשן במטפחת ולא בפאה נכרית, כדי לצאת ידי דעת כל הפוסקים.

מה טוב ונאה דבר זה וכמה גדר טהרה וגדר קדושה מתוסף בכך ודאי שזכותן רבה בזה, ובפרט בעת הזאת אשר הפאות החדשות ברובן הגדול אינן לפי גדרי הצניעות.

חלקן של נשים המדקדקות בקדושה וצניעות רב בקירוב הגאולה, כמו שאמרו חז"ל: (סוטה יא) "בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ממצרים" ובזכותן עתידין להגאל, כדאי"ת בילקוט (רות ד) "ואין הדורות נגאלים אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור".

לזאת הנני מצטרף לחזק ולאמץ את הני גבורי כח המתעוררות להחליף מפאה נכרית למטפחת, ומברכין מקרב לב בבני חיי ומוזני רוחי ובריות גופא וכל מיילי דמיטב.

ע"ז בעה"ח - מצפה לרחמי ה'

שמואל הלוי וואזנר



ופשוט אצלי כי הפאות נכריות המודרנים בזמן הזה (ת"ש ל"ג) הם בגדר עוברת על דת יהודית, דהא גם הגיוות בזמן הזה הולכות כן לשם נוי שלהם א"כ מה דת יהודית בזה, ונתקיים בדרך מליצה 'פאה - נכרית'..."

(שבט הלוי ח"ב בהקדמה- אות כה)



זכבר ידוע מרבותינו גדולי הדורות, שדעת שלטי הגבורים אע"פ שברמ"א סי' עה ובד"מ סי' שג הביא דבריו מכ"מ הם דעת מיעוט נגד רוב מחמירי, מכ"מ במקומות שא"א להעמיד הדת על תילה בזה סמכו עצמם על המקלין בזה (ור"א גם המקלין לא חוונו לזה)..."

(שבט הלוי ח"ב סי' ע"ד אות ב.)

### הגר"מ קארפ שליט"א

(במכתב סיון תשס"ד)

ומה נאדר היה המראה בשבוע זה כאשר באו קבוצת נשים קמיה דמזן עטרי הגר"ש אלישיב שליט"א ובישרו לו אשר נשים רבות בימים אלו קיבלו עליהם לילך אך ורק עם מטפחת המכסה כל הראש, ומ"ן שליט"א הרעיק עליהן ברכות ועודדן שימשיכו לחזק בנות ישראל בכך, וגם אני הייתי באותו מעמד ואמר לי מ"ן שליט"א שאני יכול לפרסם הדברים.

לכב בטאון מחזיקי הצניעות "הכתר",

בנוגע למכתב שמרסס לאחרונה באחד העיתונים תחת הכותרת "יעל משמר הלח"ח", בענין ההסרטה של השיחה עם מרן הגר"ש אלישיב שליט"א, ברצוני לעורר מסי נקודות למחשבה:

**א.** אימתי נשמע כדבר הזה, שכאשר נשאל מרן הגר"ש שליט"א האם דבר מסוים הוא לכתחילה, במקום לננות תשובה הלכתית ברורה הוא משיב בסופירו מעשיות! (לתשומת לב: מרן שליט"א לא הוציא מפי שדהבר מותר לכתחילה!)

**ב.** וביותר, דמעה זה הינו מלפני מאה שנה ויותר, וכל מורה על האמת יודע היטב שאין בזה כדי ללמד על הפאות "היצניעות" הנהוגות כיום **השונות בתכלית מהפאות של זמנם**, וכדברי מרן שליט"א בשיעורו שהחיתר הוא רק על פאות כמו **לפני מאה שנה** או קצת יותר יפה.

**ג.** כאשר מרן שהגר"ש יאמרוני מתאונן **הדבר כבר מושרש** וא"א לתקנו וגדולים וטובים וצדיקים נמורים וראשי ישיבות נכשלים בזה, הדבר ברור שאין הכוונה לתופעה הקיימת רק בשולי המחנה לא לתופעה הכוללת את רוב הציבור.

**ד.** מדברי מרן שליט"א באתה שיחה ניכר בכירור שהוא נמנע מלומר בצורה ברורה וחד משמעית את דעו האמתית בענין זה, משום שהוא סבור שהדברים לא יתקבלו, ובפרט כאשר אופן הצגת השאלה מגלה על נטיית לבו של השואל, איזו תשובה ישמח לשמוע, ואינו תשובה התייה בגדר "דבר שאינו נשמע".

**ה.** הנותנים לוטימציה לפאות "היצניעות" של זמנינו, ההולכות ומתדרדות (ולא היה היצניעותי" של תשס"ט "יצניעות" של תשס"ט, ומי יודע עד היום עוד ורחבו גבולות היצניעות...), על סמך הוסקים לעתורו פא"י, כאשר הפאות בזמנם היו נחשבות למכוערות לעומת פאות זמנינו, **הם הם** הימבנים את מנהג הדורות" ו**מוציאים לעו על הוסקים** לומר שהתירו ח"ו התקשקות שכיו ברחובות קריה.

**ו.** שאלה אחת נשאל מאותם "בני תורה מוועזעים", מדוע אינו נוקטתם למחוק, ואילו כאשר העיתון של בני תורה מפרסם סלוני פאות המוכרים פאות שנס לדעתכם זקק מרן שליט"א כי הן "פריצות שאין כמות", אין הדבר מוועז אטכס! והרי הדבר חמור לבחי"ם **כפרסום חנות המוכרת גם בשר חיור!** ומדוע כאשר העיתון הגייל מפרסם על מכירת פאות עם שבל לבן (דבר שלעו עדיין שרר לפי הי"גדרים" החדשים, הימתחשים" במצב הדור...) לא נשמע מכם קול מחאה על בנייה הרתור וחילול ה' הנורא!

אחד האברכים, ירושלים ע"ה"א.

**שורה משמחת**

יצא לאור הספר הנפלא **יש לי של צניעות** - שני כרכים (כ- 600 עמודים) מלאי תוכן בנושא הצניעות - השקפה והלכה, מיועד לנשים נשואות ולכלות בלבד. 02-5813001

**רצונך לטמוע את דברי גדולי ישראל בענין פאות זמנינו ובנושא הצניעות בכלל?**  
**התקשר למוקד **077-33-88-00** ופא"י**

**שידוכים!**

שידוכים למשפחות ליטאיות המשיניות במשפחה

1	03-9335045 (נשעות הערב)
2	077-5543311 (מטפחת בלבד בתשלום)
3	03-6770376 (במוציא, 10-ה והלכה)

**ואלכך** - עליו לנשים על כיוסר ראת. המשיניות לקבל את העלון בקביעות יפנו לארגון **מלכות** 03-5791302

**בענין פא"נ כיום, דעת מור"ר מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א**

הנה כאשר שאלתי לברר מקחו של צדיק, אשר רבים נתלים בהיתר בכיכול, עפ"י מורי רבי פא"ד שליט"א בענין פאה נכרות, ידוע דשאלה חצי תשובה, דהנה זה ששואלים למר"ר הוא **בעיקר תסוגיא בפא"נ דלפני עשרות בשנים**, מזמן רבינו המ"ב זיע"א, אך כאשר שאלנא קמיה דכיום רוב הפאות הולכים ומשתכללים (ע"י הגויים לצורכיהם רח"ל), **ומה שפעם לבשו היותר פרוצות לובשות כיום גם הצניעות ה"י**, וזוהו אל"ל מרן שליט"א דכשנראה טבעי כ"ע מודו דאסור מדינא, וגם נס שהתיר המ"ב בפא"נ משערה, זה כשלא היה בעמא טבעי, אך כיום שיש חומרים המייפם, ודאי שאסור לא רק משום מראית העין אלא הוי ערוה ופריצות. עוד כתב לן מר"ר שליט"א דבמהר"ל ד"סקין זיע"א (קרא סי' ר"ג) מוכח דבע"י שיהיה ניכר לכל, וכל שדומה ודאי יש בו משום הרהורא דגברי ואסירא<sup>2</sup> ות"ח מופלג מירושלים ה"ל קונטרס שלם שביור דגם למתירים מ"מ **כיום יש בזה משום הרהורא ואסור**, ומר"ר כ' לו על הקונט" **"בדרך דברי טעם"**.

ובפירוש אמר לן מר"ר שליט"א **שאינו יודע המציאות כיום** (ויודעני דגם על נכדותיו אינו מסתכל), וכאשר הראו לו קטלוג של פא"נ קצרות מלפני כ-15 שנה אמר מרן שליט"א **זוה פריצותא ואסור מדינא וע"ז לא דיברו הוסקים**, ולא האמין שכן הולכות כיום. (וראה בגמ' שבת לו. שיש דברים דאישתני שמיהו, שמה שקראו פעם כיום הוא דבר אחר, ומר"ר בתשובותיו מציינ **למה שפעם קראו פא"נ** שיש על מי לסמוך).

וע"כ, בזמן שנתגלה ע"ז בפאות<sup>3</sup>, הלכתי למר"ר מרן שליט"א **ועודדני** כאשר ראה ושמע דעתנו להחמיר בזה, וכן **הואיל כל חיזוק בגדר ערוה** מביא תיקון השכינה, ברכה חיים ושלוש. וכאשר ה"י חשש שמצד משפחתי לא יתקבל השינוי יפה, ועודדני ואמר יודעני בית אביך דיר"ש הוא ובדאי לבסוף ישמחו ויודו על זה. ושאלתי ממ"ש"כ בשמו בספר "נזר החיים" דמשמע דאם מכה כראוי מטפחת עדיך, והשיב "נכון".

ובדבר שבערוה שלב האדם מחמד, לא יסמוך על בדלי שמועות, שבא מנגיעות, וכת"ח נדמה לו (ראה חולין צ"א). למצוא כל מיני חשבונות הרבים לקרר ד"ז ח"ו. ואשריכם ישראל המתחזקים ומחזקים במצוה וברתא ז'<sup>4</sup> שהגאולה השלמה תלויה בה. ומה שקשה, אדרבה, לפום צערא אגרא.

וע"ז באעה"ח למען כב' ה' תורתו, ולכבוד מצוה רבתי זאת שנשתכחה בעונותינו ע"י עומק ואורך הגלות, הנני, י.ג. 41592 - 05731

- 1 וכידוע ככיום בחורות מחכות להנשא כדי שמראיהן בשיעור יהיה יפה טפי בעיניו פאה כרובם, עד שרואה כחוק, כאשר סיפור ל מרכיבי תורה כאו, שהיה בחי"ל, שמעט שצינו גיוות בויכוח על יהודיה א' אם לובשת פא"נ או שהוא שערה, ואחת מהן אמרה שיש להם חוק אחרי הנישואין להיראות יותר טוב ויפה רח"ל, וזה תחת שיואמר "ירק עם חכם ונבוני", ע"י רמב"ם סוף הל' תמורה יאע"פ של חוקי התורה גזירות הם וכן ראו להתבונן בהם, וכל מה שאתה יכול ליתן לו טעם תן לו טעם", וכאן מובאר להדיא בראשונים ובתורה"ד **דלמען משום פריצות דגברי** (אינו דין כיוסוי בלבד, הגע עצמך דלענין דין כיוסוי ראש באיש כתבו הוסקים דגם שקית שקופת הוי כיוסוי, ע"י "דולה ומשקה" בשם מיר"ר שליט"א, ומ"מ באשה אכתי איכא הרהורא), **והחמירה תורה בזה בנשואה יותר מפנייה**, וכן לטעם הנמ' בעירובין ק' דחד מי קללות שנתקללה חוה שנתיהה עטופה ראשה כאבלה, פירוש"י דבושה לצאת וראשה מרוק, כאבל שהיה מתגבל בחיפוי ראש, וכיום אדרבה כן יותר מעורבת דעתה עם הבריות היי ואכמ"ל, ודאי שלא לזה רצון השי"ת.

- 2 דז"ל מהר"ל"ד "דדוקא בגונא דניכר לכל... אבל בליאה ודאי אסור... **ובפרט לענין אסור ערוה שהוא חשש הרהור"**.
- 3 ורבים או תמרו, היאך מדבר שלבשו רק לקיים מצוה, ממנו באה תקלה ועבירה חמורה כ"כ, ומאז כבר הבינו רבים לאות משמים לעובד דרך הגויים ולבשו כדרך האמהות הקד', ומאז ביה' הולכות רבות ומתחזקות, וכבר הוי טפי מאחד מעיר ונשיים ממשפחה.
- 4 ומה שמוכר בשם מרן החזו"א שלפעמים פאה עדיך, זה בפאה של פעם וכנגד מה שהלכו בחצי ראש מגולה.
- 5 ובפרט דבור שכולו חיובי ובחוף הולך ומפרץ כל גברי עולם, וכמבניו לרבינו יהודה חסיד בגמי בברכות יא, והעתיקו מיר"ר סי' ארצות יורשי" ג"כ בשם הרשב"א, משל למח"ד לאדם שאמרו לו זקן מגודל, א"יל יהיה כנגד המשתחיתים, ומי שהכוונה ששאלו למה מגודל זקן כ"כ זה שהשיב מפני שיש דבורי משתחיתים אותו לגמרי ועובדים על לא תשחית וגי' **לפיכך הראתי בחימוך**, וגם הוא ענין סגולה לעמוד בפרץ כנגד המודה הנשחתת מהגויים היותר מחותים.

"אציע מה שאמר לי... הרב המאו"ג הח"ב מה' יוסף נחמיה ל"י... בן הגה"צ מהו' עקיבא קורניצר זצ"ל מקראקא ורד"ל:

מקובלנו מבית אבא זצ"ל, שזקנתי הצדקת מ' גיטל ע"ה הייתה יפת מראה מאד, ובצדקתה הגדולה הסתירה עצמה בכל האפשר מעין רואים ולא יצאה בשוק רק בהכרח גדול, ופעם אחת בלכתה ברחובות קריה הרגשה שאיש אחד אווזו דרכו אחריה, ולמרות כל התבולותיה להסתתר מפניו וקעה יסמור וחותר בכל עוז להבטי במניה, ותצטער על זה מאד, ושוכנה לבית אביה לקחה ספר התהילים שבו היה רגיל אביה הקדוש **החתם סופר** זצ"ל להתפלל בכל עת מצוא, ותכן ותתחנן לפני ה' להסיר ממנה יפי מניה.

וכזא אביה הקדוש לבית אביה וימצאה עומדת בזוית ומתפללת ודמעות שליש על לחיה יוחרר על המראה ויאמר בתי למת הבכתי מהו למה ירע לבכך, ותען ותאמר הנה נא ידעת אבי אומרים עלי כי יפת מראה אנכי, ורואי בחוץ קלי הדעת יביטו יראו בי ונוקשו ונלכדו בהרהורי עבירה, וכן אירע לי גם עתה בלכתי בשוק, ואתחלחל על הדבר הזה ובמסתרים תבכה נפשי על כי הנני אבן נגף ומכשול לרבים, ובצר לי על זה התפללתי אל ה' שישיר אור ממני ולא תבוא עוד תקלה על ידי.

ויתמלא אביה הקדוש מאד לשמוע מליה, ויאמר לה ברובה את בתי לה' היטבת כל אשר דברת, ומאחר שכונתך לשמים גם אני אבוא אחרייך ומלאתי את בדריך. יתן ה' שאלתך אשר שאלת מעמי, ועתה הן הרה וילדת בן ותחת אשר את מותרת על אור פנים גשמיים תזכי לבן מאיר עיני ישראל בתורתו וצדקתו. ויהי לה כן, כי בזמן קצר אח"ז נחלתה קשה, ואם כי שבה לאיתנה כבראשונה, בכל"ז מיה לא היו לה עוד פנה הודה מנה זיוה, ואחר זה נולד לה אבא מארי הגה"צ זצ"ל, אשר היה מופת לרבים בגדולת תורתו וקדושתו הנשגבה, ככל אשר דיבר לה מלאך ה' קדושת זקני זצ"ל."

(אגרות סופרים, חלק ר' שמעון סופר עמ' 7)



**הערה לתלבוט:** הנה באמת לא כל הצדקה בדרגה כזו, להתפלל על הסרת היופי הטבעי, אך מי"מ ממשעה זה נוכל ללמוד עד כמה רחוקה מן הצניעות ההתנהגויות הרווחות כיום, להוסיף יופי באמצעים חיצוניים דוקא ביציאה לרשות הרבים. ונעתיק בזאת קטע ממכתבו של **מרן הגרמ"א לפקוביץ שליט"א** (ז' טבת תשנ"ז). הובא במלואו בגליון מס' 30:

"הגורמת בתענית כד. מביאה על אחר מחו"ל הקדושים שהיתה לו בת בעלת יופי, חזיא להאוזא גברא דהוה כריא בהוצא וקא חזי לה, אמר ליה רבי יוסי מאי האי, (כלומר, האבא של הבת שאל את אותו גברא מה אתה מעיין באן). אמר ליה כו' לראותה לא אוכה, אמר לה בתי קא מצערת להו לברייתא, שובי לעפרך ואל ייכשלו בך בני אדם. והדברים מבדילים, מרוע שתשוב לעפרה, מה היא אשמך? אלא חז"ל באים ללמד עד כמה חמור קדושת ישראל, ו**מציאות של בת ישראל שיצא על ידה רק צניעות וקדושה**, ואם בת ישראל מהוה זה? גורם להיפך מהצניעות – אך כדאית כל מציאותה! וכל זה אפילו שלא באשמתהו "עמיד."

ואי"כ מה נענה על מנהג דורנו להתקשט ולהוסיף יופי (בחסות "מצות כיסוי הראש"...) "שלא תיראה חיוי כפנויה"!!! ביציאה לרשות הרבים! הלא הנהגה זו הינה **סתירה מוחלטת לעיקר מציאותה של ישראל!**

ואמנם רבים תמחים בזה, שהרי טבע האשה להתקשט, ומצינו בחז"ל ששמחת האשה ברגל היא ע"י תכשיטים וכו', אך התשובה לכך נמצאת גם היא בדברי חז"ל במדרש תנחומא פרשת וישלח (חובא ב"אירות ישר" למרן הגרמ"א שליט"א, ע' צניעות): **"לא ניתנו תכשיטין לאשה אלא כדי שתתקשט בהם בתוך ביתה"**, ומבאר כן בעוד מקומות רבים בדברי רבותינו ז"ל (הו"ד בגליון מס' 41).

ויתכן שבימינו שהנשים יצאונו קשה לנו להבין זאת, נדמצא שבכל יום ויום עליה להתנגד לטבעה למשך שעות רבות, אך בימי קדם בהם התקיים כפשוטו "כל כבודה בת מלך פנימה" ולא היו הנשים יוצאות הרבה לרחוב (ע"י רמב"ם פ"ג מאישות הי"א שתצא פעם בחודש), נמצא שהיו הזמן היה יכול לבוא על סיפוקו הצורך הטבעי של האשה להתקשט ולהתייפות כיון שהיתה נמצאת בביתה, ורק לעיתים רחוקות כשהיתה יוצאת היתה צריכה להתגבר, וכמובן שהתניין הרבה יותר קל כשהוא לזמן קצר ולעיתים רחוקות.

ואכן בימינו הניסיון בזה קשה שבעתים", (ומאידך גם חמור שבעתים, כאשר ההתקשטות ברחבי נעשית בקביעות ולא בדרך עונת ולעיתים רחוקות), ולא לחינם אמרו חז"ל (ילקו"ש רות תרנ) "איזן חדרות ננאלין אלא בעשר גשמי צדקניות שלש בדור", והבא ליטרה מסייעין אותו."

1. ואף נדמורא שם דר' יוסי ב"ר אבון הקפיד עליו ע"י דקאמר "על ברתיה לא חייסי", עיישי במהרש"א דהיינו משום דיחה לו להתפלל שיחבטל ויפיה.
2. וענה טובה להקל על הסניין בזה היא אכן לקיים "שתתקשט בהם בתוך ביתה", דמלבד עצם הענין בזה הנה ע"י כ"כ ממתעט הסניין ביציאה לרשות הרבים, שכן יצר ההתקשטות כבר אל על סימיון במקום הראוי והמועיל לו.

**מרן הגרמ"א ל' שטיינמן שליט"א**

ח' טבת תשנ"ז

על דבר ההתעוררות להתחוק בעניני צניעות, אשר לדאבונו קיימת ירידה גדולה בחלק ממנהג הנמנים לחרדים, ונכשלים ומכשילים בזה את הרבים.

צורך גדול הוא להרבות בקביעת שיעורים בהלכות אלו. גם ללמד שיש בזה עונן של מחסאי הרבים. ואשיי המהוירים והנודרים בזה.

ובדאי זה ימנע מחלות רבות אשר מתרבות מיום ליום, מקטנים ועד גדולים, צעירים ומבוגרים. וזכות המנוח תגן עליהם ועל הכלל.

וכל מי שקבע שיעור בזה היה לו זכות של מזכי הרבים אשר זכותם אין להעריך.

הכו"ח למען זיכוי הרבים  
אהרון יהודה לייב שטיינמן

רבים כבר זכו לראות ישועות מופלאות בוש"ק, שידוכים ועוד, בזכות התארגנות קבוצת נשים ללימוד הספר "משבצות זהב לבושה". לפרטים והכוונה: 08-9925302

מנחיים לספרי "משבצות זהב לבושה" לשיעורים או ליחידים:  
בני ברק: 03-6743847. אופקים: 077-7101140

**הערה:** אין ללמוד בספר שאינו מוסמך, המעות ומשש על הצניעות האמיתית, גם אם מופיעים בתפוח דברי ברכה למחנך. לביורים על ספרים ניתן לפנות לארגון "משמרת החיים": 05731-00170

**במה לצניעות**

בער"ה אייר התקיימה בירושלים עיה"ק עצרת למען התחבורה כשרה. והנה שפעתו מאברך חשוב שנימק את אי השתתפותו בעצרת זו בכך שלא יצאה הוראה מפורשת מגדולי ישראל להשתתף בה. ובכך, בריצני לאלו את אותו אברך יקר, מה היית עושה אילו היו כובלים את ידך באזיקים בכל נסיעה במחבורה הצהריתית משך שנים רבות, ולא היו מאפשרים לך לסייע בלא כבילת הידים, והנה ביום מן הימים הגיעה לאוניברסיטה שישנה אפשרות לנסות להשתדל אצל איש ציבור מסוים למען ביטול גזירה זו. סביר להניח שלא היית ממתין להוראה מפורשת מגדולי ישראל, אלא היית רץ על אתר להשתדל בעיניך, גם אם הדבר היה כרוך ב"מבזבז" של שעות רבות. ואם בכל הפרעה גשמת כך, מדוע שכופים אותך לסייע באופן המסך לך דבר רבתי, באופן המסכן את נפשך שומרך, באופן המנגד להלוטין לרצון אברך שבשמים, ויש בידך אפשרות לפעול משוה לשינוי המצב ע"י השתתפות בעצרת. מדוע כאן אינך ממתין עד שתצא הוראה מפורשת וחד משמעית מפייה של גדולי ישראל?

ואדרבה, מטיבה זו אין ללמוד כלום מעדר הוראה מגדולי ישראל, שכן אין לצפות מגדולי ישראל שיזולזו בכבודם ויצאו בהוראה מפורשת על כל דבר פשוט וטובן מאילו לכל יהודי החרד לדבר ה'.

ראיתי לנכון להעיר הרהר זו, כיון שצמצמו זה הוא בערכו בתחומים רבים, ובפרט בעניני הצניעות.

בברכת "הסירותי את לב האבן מקרבכם ונתתי לכם לב בשר" א. צ. ירושלים

1. ניתן לקבל (בדואר ללא תשלום) דף הלכתי בענין: **בני דברים - חומור והאסור**.  
2. מקומות עבודת גברים ונשים - ההנהגה המתורה והאסורה.  
בהסמכת גדולי הפוסקים שליט"א. 03-6743847